

De 47.7 H. A. groote tuin is een wonder van decoratieve kunst, het hoogtepunt vindend in het tuintheater, waar ge bewust wordt, dat hier als het ware iets is blijven voortbestaan van de romantische bestemming.

Nog immer heeft dit openluchttooneel met zijn vele bachantenfiguren uit lood en zijn beide meer dan levensgrootte Borgesische vechters veel behouden van de bekoring uit vroeger dagen, waartoe het ranke Terp-

danst, wisten de beroemdste sterren van Italië's zonnige campagna stilte te brengen onder een rumoerige schare van lustige maskers. Hier had op 27 Mei 1865 de laatste voorstelling plaats, toen op den verjaardag van Koning George V Schillers „Wallensteins Lager" in scène ging.... Hier fluistert het overal van een geheimzinnig.... „es war einmal"....

Vele goden en godinnen staan daar neer-

TERPSICHORE-BEELD OP HET TERRAS VAN HET TUIN-THEATER.

sichorebeeld met als fond de zonne-fonkelende pracht van fonteinwater medewerkt de stemming te verhoogen.

Hier, op dit tooneel, dat met de kleedvertrekken, verscholen tusschen ondoordringbare hagen, een oppervlakte beslaat van meer dan 3000 vierkante meter en waar de toeschouwers plaats vonden in een parterre en op zeven hardsteen rangen,.... werden in de schaduw der zwijgende haagbeuken-coullissen stylistische menuetten ge-

gedaald van den Olympus en toeven er jaar in, jaar uit. Zinnend staren ze in een ver verleden, toen ze daar troonden met de allegorische vazen als de schoonheidsfactoren in deze wereld van rechtlijnigheid en figuurboomentrots. En evenals een wandeling in deze tuinen steeds nieuwe verrassingen brengt, zou men werkelijk niet te verwonderd zijn, wanneer plotseling uit een der loofgangen galante en gestrikte cavaliers gepoederpruikte herderinnetjes aan den arm